

# Даниял кітабы — Тоқсаныншы саны

*Күнделікті тарқату: Даулар мен қайшылықтарды тарихи тұрғыдан зерттеу*

Jeff Pippenger

2024-02-23

Егер алдыңғы мақаладағы соңғы үзіндіге мұқият қараған болсаңыз, онда сіз 1910 жылы А. Г. Дэниелс «күнделікті» мәселесіне қатысты Уайт қарындаспен сұхбатында өзімен бірге алып барғанын мәлімдеген, Early Writings кітабында кездесетін сол үзіндінің бастапқы қайнар көзін де көрген болар едіңіз. «Күнделікті» Мәсіхтің киелі орын қызметін білдіреді деген «өтірікті» орнықтыруға еңбек еткендер сот сағаты туралы хабарды жеткізгендерге ұсынылған дұрыс көзқарасты Уайт қарындастың тікелей әрі айқын мақұлдауын жоққа шығаруға мұқтаж болды. Олардың ойлап тапқан «өтірігі» — Уайт қарындас нақтылап ескерткен жалғыз ескерту уақыт белгілеу туралы ескерту ғана болған деген тұжырым еді. Артур Уайт өз өмірбаянында дәл осыны орнықтыруға тырысады, ал оның әкесі — Эллен Уайттың ұлы — және Дэниелс ойдан шығарылған сол сұхбат арқылы соны дәлелдеуге әрекеттенді.

Бұрын атап өтілгендей, “күнделікті” туралы мәселе жөнінде Уайт қарындас пен Дэниеллс арасында қандай да бір сұхбат болғаны туралы ешбір жазба жоқ. Болжамдағы бұл сұхбат 1931 жылы ғана ұсынылды. Егер Уайт қарындас 1910 жылғы бір сұхбатта Дэниеллстің “күнделікті” туралы жаңсақ көзқарасын құптаған болса, онда Уайт қарындас өз көзқарасын ілгерілетуге ынталы екенін атап көрсеткен осы адамның неге оның қолдауын жиырма бір жыл бойы үнсіз сақтауы керек еді? Бұл сұхбат емес еді, бұл ойдан шығарылған нәрсе еді.

Сұхбаттың ойлап табылуы оның «күнделікті» туралы мәлімдемесінің мәнмәтінін уақыт белгілеуге қарсы ескертуіне кездейсоқ түрде ғана қатысты болғандай етіп көрсетуге ұмтылды, ал Артур Уайт 1931 жылғы тарихты қалай баяндаған болса, сол қалпымен бұл өтірікке өзінің ізін қалдырды. Ол мәсіхші ретінде тарихты жай ғана баяндап, тарихи ревизионизмді бұл мәселеге араластырмай қоюы тиіс еді. Біз алдыңғы мақаланы 1850 жылғы, Early Writings-тағы үзіндінің негізі болып табылатын мәтінмен аяқтадық. Бұл мәлімдеме алғаш рет 1850 жылы Review беттерінде, содан кейін Experience and Views кітабында қайтадан жарық көрді. Үшінші рет ол Early Writings кітабында кездеседі, бірақ Early Writings кітабына дейінгі дамуы барысында белгілі бір өзгерістер болды. Алайда, кейбіреулер оның еңбегін беделден айыруға тырысқандағыдай, біз Пайғамбарлық Рухының көптеген жазбалары өзгертілген деп айтпас едік.

«Жаратқан Ие маған 1843 жылғы кестенің Өз қолымен бағытталғанын және оның ешбір бөлігі өзгертілмеуге тиіс екенін көрсетті; ондағы сандардың Өзінің қалауындағыдай болғанын көрсетті. Оның қолы кейбір сандардағы бір қателіктің үстінде болып, оны жасырып тұрған еді, сондықтан Оның қолы алынғанға дейін ешкім оны көре алмады.

«Содан кейін мен “Күнделіктігі” қатысты мынаны көрдім: “құрбандық” деген сөз адам даналығымен қосылған, әрі ол мәтінге жатпайды; ал Ие оның дұрыс түсінігін үкім сағаты туралы дауысты жариялағандарға берді. 1844 жылдан бұрын, бірлік бар кезде, барлығы дерлік “Күнделіктінің” дұрыс түсінігіне біріккен еді; бірақ 1844 жылдан бері, абыржу жағдайында, басқа көзқарастар қабылданып, соның салдарынан қараңғылық пен абыржу келді». Review and Herald, November 1, 1850.

Бұл үзінді бастапқыда 1849 жылғы \*The Present Truth\* басылымында болған, бірақ 1850 жылдың қарашасында \*Review and Herald\* журналында басылып шықты. Түпнұсқа қолжазбада Уайт ханым Иенің жуырда өзіне көрсеткен бірнеше нәрсесін жазып отырғанын тікелей айтады, және бүкіл мақаланы оқыған кезде онда көптеген тақырыптардың қарастырылғанын көресіз. Оған көрсетілген әртүрлі шамамен жиырма тақырып бар. Негізгі мәселе мынада: түпнұсқа мақалада “the daily” тақырыбы мен “time setting” тақырыбы өзіне көрсетілген нәрселер туралы екі түрлі аян болған.

Түпнұсқа қолжазбада олар әртүрлі абзацтарда көрсетілген еді. Үзінді Experience and Views басылымында қайта басылғанда, редакторлар Уайт қарындас «күнделікті» туралы ізашарлық көзқарасты қолдайтын абзацты уақыт белгілеуден сақтандыратын келесі абзацпен біріктірді. Түпнұсқаны оқыған кезде, кейбір тақырыптарға екпін Бас әріппен жазу арқылы түсірілгенін ескеріңіз. Ол «күнделікті» туралы ізашарлық көзқарасты мақұлдайтын абзацта Daily сөзін Бас әріппен жазады, ал келесі абзацта Time сөзін Бас әріппен жазады; осылайша оған көрсетілген осы екі тақырыптың арасын тікелей ажыратып көрсетеді.

«Қымбатты бауырлар мен әпке-қарындасар, »

«Жақында Жаратқан Иенің аянда маған көрсеткендерінің қысқаша нобайын сендерге бергім келеді. Маған Исаның сұлулығы және періштелердің бір-біріне деген сүйіспеншілігі көрсетілді. Періште былай деді: — Олардың сүйіспеншілігін көріп тұрған жоқсындар ма? — соған еліктендер. Дәл солай Құдай халқы да бір-бірін сүйуге тиіс. Айыпты бауырыңа артқаннан гөрі, өзіңе артқаның жақсырақ. Мен «қолдарыңда барды сатып, садақа беріндер» деген хабардың кейбіреулер тарапынан оның айқын нұрында берілмегенін; Құтқарушымыздың осы сөздерінің шынайы мақсаты анық көрсетілмегенін көрдім. Мен сату мақсатының өз еңбегімен еңбек етіп, өзін асырай алатындарға беру емес, қайта шындықты тарату екенін көрдім. Еңбек ете алатындарды жалқаулықта асырап, еркелету — күнә. Кейбіреулер барлық жиналыстарға қатысуға құлшынысты болды; бірақ бұл Құдайды мадақтау үшін емес, «нан мен балық» үшін еді. Ондайлар үшін отбасыларының мұқтажын қамтамасыз етуге және қазіргі ақиқаттың қымбат ісін қолдауға берері болу үшін, үйлерінде қалып, өз қолдарымен «игі нәрсені» еңбек еткені әлдеқайда жақсы болар еді.»

«Кейбіреулердің сенбейтіндердің алдында науқастардың сауығуы үшін дұға етуде қателескенін көрдім. Егер арамызда біреу науқастанып, Жақып 5:14, 15-ке сай, қауымның ақсақалдарын өзіне келіп, үстінен дұға етсін деп шақырса, біз Иса Мәсіхтің үлгісіне еруіміз керек. Ол сенбейтіндерді бөлмеден шығарып жіберіп, содан кейін науқасты сауықтырды; сондықтан арамыздағы науқастар үшін дұға еткенде, сенімі жоқ

адамдардың сенбеушілігінен бөлектенуге ұмтылуымыз керек.»

«Содан кейін менің назарым Иса Өз шәкірттерін оңаша, үстіңгі бөлмеге алып барып, әуелі олардың аяқтарын жуған, содан соң оларға сындырылған нанды — Өзінің жараланған денесін бейнелеу үшін, ал жүзім шырынын — төгілген қанын бейнелеу үшін ішіп-жеуге берген уақытқа қайта аударылды. Мен баршаның осыны ұғына отырып әрекет етуі және бұл істерде Исаның үлгісіне еруі керек екенін көрдім; әрі осы рәсімдерді атқарған кезде, мүмкін болғанынша, сенбейтіндерден бөлек болуы тиіс.»

«Содан кейін маған соңғы жеті оба Иса Киелі Орыннан шыққаннан кейін төгілетіні көрсетілді. Періште былай деді: — Зұлымдардың жойылуына немесе өліміне себеп болатын — Құдай мен Тоқтының қаһары. Құдайдың даусымен әулиелер туларымен тұрған әскердей құдіретті әрі қорқынышты болады; бірақ олар сол кезде жазылған сотты жүзеге асырмайды. Соттың орындалуы 1000 жылдың соңында болады.

«Әулиелер өлместікке өзгертіліп, бірге көкке көтеріліп, өздерінің арфаларын, тәждерін және т.б. алып, Қасиетті Қалаға кіргеннен кейін, Иса мен әулиелер үкім айтуға отырады. Кітаптар ашылады: өмір кітабы және өлім кітабы; өмір кітабында әулиелердің игі істері, ал өлім кітабында зұлымдардың жаман істері жазылған. Бұл кітаптар Заң кітабымен, яғни Киелі кітаппен, салыстырылып, соған сәйкес олар сотталды. Әулиелер Исамен бірлікте зұлым өлгендерге қатысты өз үкімдерін шығарады. Міне, қарандар! — деді періште, — әулиелер Исамен бірлікте сотқа отырады да, тәнде істелген істеріне қарай зұлымдардың әрқайсысына өлшеп береді, әрі үкім орындалатын кезде нені алуға тиіс болса, сол олардың есімдерінің қарсысына жазылып қойылады. Мен көргенім бойынша, бұл — 1000 жыл бойы Қасиетті Қала жерге түспестен бұрын, Исамен бірге әулиелердің атқаратын ісі екен. Ал 1000 жылдың соңында Иса, періштелер және Онымен бірге барлық әулиелер Қасиетті Қаладан шығады, әрі Ол олармен бірге жерге түсіп келе жатқанда, зұлым өлгендер қайта тіріледі; сонда қайта тірілген, Оны “тескен” нақ сол адамдар Оны алыстан, бүкіл даңқымен, Өзінің жанындағы періштелермен және әулиелермен бірге көріп, Оның кесірінен жоқтау айтады. Олар Оның қолдарындағы және аяқтарындағы шегелердің іздерін, сондай-ақ Оның бүйіріне найза сұққан жерді көреді. Сол кезде шегелер мен найзаның іздері Оның даңқы болады. Дәл 1000 жылдың соңында Иса Зәйтүн тауының үстіне тұрады, сонда тау қақ айырылып, ұлан-ғайыр жазыққа айналады, ал сол кезде қашатындар — жаңа ғана қайта тірілген зұлымдар. Содан кейін Қасиетті Қала төмен түсіп, сол жазыққа орнығады.»

«Содан кейін Шайтан тірілтілген зұлымдарды өз рухымен рухтандырады. Ол оларға Қаладағы әскер аз, ал өзінің әскері көп екенін, сондықтан олардың әулиелерді жеңіп, Қаланы басып ала алатынын мақтанышпен сендіреді. Шайтан өз әскерін жинап жатқан кезде, әулиелер Қаланың ішінде болып, Құдайдың Жұмағының сұлулығы мен даңқын тамашалап тұрды. Иса олардың алдында болып, оларды бастап жүрді. Кенеттен сүйікті Құтқарушымыз біздің арамыздан ғайып болды; бірақ көп ұзамай біз Оның сүйкімді үнін естідік: “Келіндер, Әкемнің батасын алғандар, сендер үшін дүниенің іргесі қаланғаннан бері дайындалған Патшалықты мұра етіңдер”. Біз Исаға жиналдык, және Ол Қаланың қақпаларын жапқан сәтте-ақ, зұлымдардың үстіне қарғыс жарияланды. Қақпалар

жабылды. Сонда әулиелер қанаттарын пайдаланып, Қаланың қабырғасының төбесіне көтерілді. Иса да олармен бірге болды; Оның тәжі жарқыраған әрі салтанатты көрінді. Ол жеті санды, тәждің ішіндегі тәж еді. Әулиелердің тәждері ең таза алтыннан болып, жұлдыздармен безендірілген еді. Олардың жүздері даңқпен нұрланды, өйткені олар Исаның айқын бейнесінде еді; және олар көтеріліп, бәрі бірге Қаланың төбесіне қарай қозғалғанда, мен бұл көрініске тамсанып, рухани шаттыққа бөлендім.»

«Сонда зұлымдар өздерінің неден айырылғанын көрді; әрі Құдайдан оларға от лебі жіберіліп, оларды жалмап қойды. Бұл Сот үкімінің орындалуы еді. Сонда зұлымдар Исамен бірлікте болған әулиелердің мың жыл бойы өздеріне кесіп берген өлшеміне сай өз жазасын алды. Зұлымдарды жалмап қойған Құдайдың сол оты бүкіл жерді де тазартып жіберді. Сынық, жырым-жырым таулар лапылдаған аптаптан еріп кетті, сондай-ақ ауа қабаты да, әрі бүкіл сабан-сүрі түгел жанып кетті. Сонда даңқты да көркем мұрамыз алдымызда ашылды, әрі біз жаңартылған бүкіл жерді мұра етіп алдық. Барлығымыз қатты дауыспен: Даңқ, Аллилуйя! — деп айқайладық.»

«Сондай-ақ мен бақташылардың өздері Киелі кітап қолдайды деп ойлауы мүмкін қандай да бір маңызды жаңа тұсты жақтамас бұрын, сенім артуға негізі бар адамдармен, барлық хабарларда болған және осы шақтағы ақиқаттың бәрінде берік тұрғандармен ақылдасулары тиіс екенін көрдім. Сонда бақташылар толықтай бірлікте болады, әрі бақташылардың бірлігі қауым тарапынан сезілетін болады. Мен мұндай жол бақытсыз бөлінулердің алдын алатынын көрдім; сонда қымбат отардың бөлініп кету, ал қойлардың бақташысыз бытырап шашылу қаупі болмайды.

«23 қыркүйекте Жаратқан Ие маған Өз халқының қалдығын құтқарып алу үшін Өз қолын екінші рет созғанын және осы жинау уақытында күш-жігерді еселей түсу керектігін көрсетті. Шашырау уақытында Исраил соғылып, бытыратылды; ал енді, жинау уақытында, Құдай Өз халқын сауықтырып, жарасын таңады. Шашырау кезінде ақиқатты тарату үшін жасалған талпыныстардың әсері өте аз болды, олар өте аз нәрсе не мүлде ештеңе де тындырмады; бірақ жинау кезінде, Құдай Өз халқын жинау үшін қолын қойған шақта, ақиқатты таратуға бағытталған күш-жігер көзделген нәтижесін береді. Жұмыста бәрі де бірлікте әрі құлшынысты болуы тиіс. Маған қазіргі жинау кезінде бізді басқаруға үлгі ретінде шашырау кезеңіне жүгінудің кез келген адам үшін ұят екені көрсетілді; өйткені егер Құдай қазір біз үшін сол кезде істегенінен артық ештеңе істемесе, Исраил ешқашан жиналмас еді. Ақиқаттың қағаз бетінде жариялануы оның уағыздалуы сияқты қажет.»

“Жаратқан Ие маған 1843 жылғы сызбаның Өз қолымен бағытталғанын және оның ешбір бөлігі өзгертілмеуге тиіс екенін көрсетті; ондағы сандардың Ол қалағанындай болғанын көрсетті. Оның қолы кейбір сандардағы бір қателіктің үстінде болып, оны жасырып тұрған, сондықтан Оның қолы алынғанға дейін ешкім оны көре алмады.

«Содан кейін мен “күнделіктігі” қатысты мынаны көрдім: “құрбандық” деген сөзді адам даналығы қосқан, әрі ол мәтінге жатпайды; ал Жаратқан Ие соған үкім сағаты туралы дауысты жариялағандарға дұрыс түсінікті берген. 1844 жылдан бұрын, бірлік болған кезде, “күнделікті” жөніндегі дұрыс көзқараста дерлік бәрі біріккен еді; бірақ 1844

жылдан бері, бұл шатасу кезінде, өзге көзқарастар қабылданып, соның артынан түнек пен шатасу ілесті.»

«Жаратқан Ие маған 1844 жылдан бері уақыттың сынақ болмағанын және уақыттың енді ешқашан да қайтадан сынақ болмайтынын көрсетті.

«Содан кейін мені Жаратқан Ие келгенге дейін қасиеттілер әлі де Ескі Иерусалимге баруы тиіс, т.с.с., деп есептейтін, зор адасуда жүрген кейбіреулерге назар аударуға жетеледі. Мұндай көзқарас үшінші періштенің хабары аясындағы Құдайдың қазіргі ісінен ақыл-ой мен ынтаны бұрып әкетуге бейім; өйткені егер біз Иерусалимге баруға тиіс болсақ, онда біздің ойымыз табиғи түрде сол жақта болады, әрі қасиеттілерді Иерусалимге жеткізу үшін қаражатымыз басқа мақсаттардан ұсталып қалады. Мен олардың осы зор адасуға түсуіне жол берілуінің себебі — олар бірнеше жылдар бойы ұстанып келген қателіктерін мойындап, тастап кетпегендігінде екенін көрдім». Review and Herald, 1850 жылғы 1 қараша.

Үзінді: «Жақында Ие маған аянда көрсеткен нәрселердің қысқаша сипаттамасын сіздерге бергім келеді», — деген сөздермен басталады. Бірнеше тақырып ұсынылды, әрі ол «күнделікті» туралы айтылған абзацты келесі абзацпен біріктірген жоқ. Мұны кейінірек редакторлар істеді: олар бұл үзіндіні Experience and Views еңбегіне, ал содан кейін Early Writings кітабына енгізген кезде осылай орналастырды. Experience and Views басылымында редакторлар алғашқы сегіз абзацты алып тастап, оған «күнделікті» жөнінде және уақыт белгілеу туралы өзіне көрсетілген нәрселер баяндалған абзацтарды біріктірді. Experience and Views 1851 жылы жарық көрді, ал содан кейін Early Writings 1882 жылы басылып шықты.

«Early Writings» негізінен «Experience and Views» кітабында жарияланған сол төрт абзацтың өзі еді, бірақ бір елеулі ерекшелік болды. «Experience and Views» кітабында уақыт белгілеуге қатысты бір сөйлемнен тұратын абзац «күнделіктіге» қатысты алдыңғы абзацпен біріктірілген болатын. Содан кейін бастапқыда уақыт белгілеуге қатысты абзацтан кейін келген абзац енгізілді. Ал «Early Writings» кітабында «Experience and Views» еңбегіндегі басқа бір үзіндіден алынған абзац қазір әрі «күнделіктіге», әрі уақыт белгілеуге қатысты болып тұрған абзацтың арасына орналастырылды; ал бастапқыда одан кейін ескі Иерусалимге қажылық сапарлар жасаудың неге қате екенін айқындайтын абзац келген еді.

Experience and Views кітабының басқа бір бетінен алынып тасталып, кейін Early Writings еңбегіндегі үзіндіге енгізілген абзац 1844 жылдан бері басталған “the daily” жөніндегі түсінбеушілікті одан әрі күшейте түсті. Бұл абзац Уайт апайдың өз аяны туралы бастапқы баяндауында болған жоқ.

«Жаратқан Ие маған үшінші періштенің хабары таралуы және Жаратқан Иенің бытырап кеткен балаларына жариялануы керектігін көрсетті, әрі оның уақытқа байланыстырылмауы тиіс екенін көрсетті; өйткені уақыт енді ешқашан қайтадан сынақ болмайды. Мен кейбіреулердің уақытты уағыздаудан туындаған жалған бір қозуды бастан кешіріп жүргенін көрдім; үшінші періштенің хабары уақыт бере алатыннан да күшті екен. Мен бұл хабардың өз негізінің үстінде өздігінен тұра алатынын, оны нығайту үшін уақыттың қажет еместігін, әрі оның құдіретті күшпен алға басып, өз ісін

атқаратынын және әділдікпен қысқартылатынын көрдім». Experience and Views, 48.

Experience and Views кітабының қырық сегізінші бетіндегі абзац Early Writings еңбегіндегі екі түрлі абзацты біріктіру арқылы жасалған абзацтан кейін енгізілді, әрі ол бастапқы баяндауда болмаған уақыт белгілеуге екпін түсірді.

1931 жылы Иерусалим халқын билеген ежелгі адамдар Даниэллс 1910 жылы Уайт әпкемен сұхбаттасқан деген уәж айтатын бір хикаяны ойдан шығарды; әрі Даниэллс келтірген куәлікте ол 1843 жылғы кестеге сілтеме жасап, Уайт әпкемен сұхбат жүргізіп отырған кезінде кестедегі шын мәнінде жоқ қасиетті орынды нұсқағанын айтады. Оның қасында, сірә, Early Writings кітабы болған-мыс, және одан нені меңзегенін сұраған кезде, әрі оның жауаптарына сүйене отырып, ол Early Writings кітабындағы “the daily” жөніндегі ізашарлардың көзқарасын құптайтын үзінді шын мәнінде уақыт белгілеуге қарсы ескерту деген қорытындыға ғана келе алыпты. Ойдан шығарылған сұхбаттан жиырма бір жыл өткен соң және сұхбат берді делінетін адамдардың қайтыс болғанына он алты жыл болғаннан кейін, Даниэллс бұл куәлікті үшінші ұрпақтың тарихына енгізеді.

Ф. К. Гилберт еврей тілінің ғалымы еді, әрі ол «күнделікті» ұғымының пұтқа табынушылық екені жөніндегі дұрыс көзқарасты жай ғана ізашарлар мен Эллен Уайт солай дегені үшін қолдаған жоқ. Ол оны Даниял пайғамбар қолданған еврей мәтінін түсінуіне сүйене отырып қорғады. Ол сол кезеңдегі көрнекті адвентистік еврей тілі ғалымы болды. Даниэллс пен Прескотт ілгерілетіп отырған «күнделікті» туралы дау-дамай ұлғая түскен сайын, Гилберт ізашарлардың ұстанымын қорғап тұрған көрнекті ғалымдардың бірі болды. Ол 1910 жылғы 8 маусымда Эллен Уайтпен сұхбат өткізді, кейінірек өзі мен Уайт апайдың не талқылағанын жазып қалдырды. Даниэллстің куәлігі Ф. К. Гилберттің куәлігіне мүлде қайшы келеді.

Manuscript Releases жинағының жиыrmасыншы томының он жетінші беті мен жиырма екінші бетінің арасында Уайт қарындас Даниелс пен Прескотттың «күнделікті» жөніндегі ұстанымына тоқталады. Эллен Уайтпен болған сұхбаты туралы Ф. С. Гилберттің есебінде кездесетін тіркестердің өзі Manuscript Releases-тегі үзіндіде Уайт қарындастың өз аузымен айтылғандармен дерлік бірдей. Сондықтан Manuscript Releases жарияланып, жарық көргенге дейін көптеген жылдар бойы Даниелстің Уайт қарындаспен болған-мыс деп айтқан сұхбатының мазмұны жөніндегі мәлімдемесін теріске шығаратын да, растайтын да нақты шабыттандырылған куәлік болған жоқ. Ең маңыздысы, оның «күнделікті» туралы қате көзқарасын қолдайтын шабыттандырылған мақұлдау болған жоқ. Одан да маңыздысы, енді Manuscript Releases қолжетімді болғанның өзінде де — оның «күнделікті» туралы қате көзқарасына арналған шабыттандырылған мақұлдау әлі де жоқ!

Соған қарамастан, бүгінгі күні Лаодикиялық адвентизмге Уайт әпкенің «күнделікті» туралы ешқандай ұстанымы жоқ, тек оның «сынақ мәселесі» еместігі және бұл «тақырып жөнінде үнсіз болуымыз» керектігі үйретілуде. Бүгін бір нәрсе теріс айналған, ал теріс айналғаны — «күнделіктінің» шынайы ұстанымы енді Құдай халқының арасындағы азшылық пікірі болып қалғаны. 1910 жылы азшылық көзқарас Даниэллс пен Прескотт ілгерілеткен Конрадидің көзқарасы еді, ал көпшіліктің көзқарасы ізашарлардың ұстанымы болатын.

Төменде Ф. К. Гилберттің Уайт қарындаспен болған сұхбаты туралы мәлімдемесі берілген; оны «Manuscript Releases»-пен салыстыру қажет; ол осы «The Book of Daniel» сериясының сексен бірінші мақаласында толық күйінде орналастырылған.

«Даниэллс пен Прескотт... істегі жасы үлкен бауырластарға қандай да бір нәрсе айтуға ешқандай мүмкіндік бермес еді.... Даниэллс менімен кездесу үшін осында келді, бірақ мен оны қабылдамадым.... Мен онымен еш нәрсе туралы ештеңе айтқым келмеді. Олар өршітуге тырысып жүрген “күнделікті” туралы айтсам, онда түк те жоқ.... Мен Вашингтонда болғанымда, олардың ой-санасын бір нәрсе қаптап, қымтап алғандай көрінді, әрі мен оларға әсер ете алмайтындай болдым. Біз “күнделікті” мәселесіне мүлде араласпауға тиіспіз... Мен олардың менің хабарыме қарсы әрекет ететінін білдім, содан кейін халық менің хабарымда ештеңе жоқ деп ойлайтын еді. Мен оған хат жазып, Бас конференцияның президенті болуға лайықсыз екенін көрсетіп жүргенін айттым.... Президенттікті сақтап қалатын адам емес».

«Егер “күнделікті” туралы бұл хабар сынақ хабар болса, Жаратқан Ие оны маған көрсеткен болар еді. Бұл адамдар бұл мәселеде бастан-ақ ақырын көрмейді.... Мен осы іспен айналысып жүрген олардың бірде-бірін мүлде қабылдаудан бас тартамын. »

«Құдай маған берген нұр мынау: бауырлас Даниэллс Президенттікте жеткілікті ұзақ тұрды.... және маған осы істердің ешқайсысы туралы онымен енді ешқандай әңгіме жүргізбеу айтылды. Мен бұл мәселе жөнінде Даниэллспен кездесер емес едім, әрі онымен бір ауыз сөз де айтпас едім. Олар мені оған сұхбат беруге өтінді, бірақ мен келіспедім.... Маған халқымызға олардың үйретіп жүрген осы нәрсесіне мүлде қатысы болмасын деп ескерту айту бұйырылды.... Жаратқан Ие маған оны тыңдауға тыйым салды. Мен оған титтей де сенімім жоқ екенін білдірдім.... Олардың істеп жүрген осының бәрі — шайтанның айналасы». 1910 жылғы 8 маусымда Эллен Уайттың Ф. С. Гилбертке берген сұхбаты туралы оның есебі.

Біз бұл тақырыпты келесі мақалада жалғастырамыз.

Беткейдің ар жағындағыны көретін, барлық адамдардың жүректерін оқитын Тұлға зор нұр алғандар туралы былай дейді: «Олар өздерінің моральдық және рухани жағдайына бола қайғырып, аң-таң болып тұрған жоқ». «Иә, олар өз жолдарын таңдады, және олардың жаны өздерінің жиіркенішті істерінен ләззат табады. Мен де олардың алдануларын таңдаймын, және олардың қорыққанын бастарына түсіремін; өйткені Мен шақырғанда, ешкім жауап бермеді; Мен сөйлегенде, олар құлақ аспады; бірақ олар Менің көз алдымда зұлымдық жасады, және Мен ұнатпағанды таңдады».

«Құтқарылулары үшін» «ақиқатқа деген сүйіспеншілікті қабылдамағаны үшін», «бірақ әділетсіздіктен ләззат тапқаны үшін», «Құдай оларға өтірікке сенулері үшін күшті адасуды жібереді». Ишая 66:3, 4; 2 Салониқалықтарға 2:11, 10, 12.

«Көктегі Ұстаз былай деп сұрады: “Егер сен шын мәнінде көп істерде дүниелік саясатқа сай әрекет етіп, Ехобаға қарсы күнә жасап жүрген болсаң, соған қарамастан өзінді дұрыс іргетастың үстіне құрып жатырмын және Құдай менің істерімді қабылдайды деп есептеуіңнен асқан ақылды арбайтын қандай күшті адасушылық болуы мүмкін? О, бір

кездері ақиқатты таныған адамдар құдайшылдықтың рухы мен күшінің орнына оның сыртқы түрін шындық деп қателескенде; өздерін баймын, игілікке кенелдім, ештеңеге мұқтаж емеспін деп санағанда, ал шын мәнінде барлық нәрсеге мұқтаж болғанда, бұл саналарды билеп алатын ұлы алдау, еліктіргіш адасушылық.”»

«Құдай киімдерін дақсыз сақтап жүрген Өзінің адал қызметшілеріне деген қатынасында өзгерген жоқ. Бірақ көптеген адамдар: “Бейбітшілік және қауіпсіздік”, — деп айқайлап жатыр, ал олардың үстіне кенеттен күйреу келіп келеді. Егер түбегейлі тәубе болмаса, егер адамдар өз жүректерін мойындау арқылы кішірейтіп, ақиқатты Исадағы қалпында қабылдмаса, олар ешқашан көкке кірмейді. Біздің қатарымызда тазару жүзеге асқанда, біз енді баймыз, байлыққа кенелдік, еш нәрсеге мұқтаж емеспіз деп мақтанып, бейқам тыныштықта отырмайтын боламыз.

«Кім шын жүректен былай деп айта алады: “Біздің алтынымыз отта сыналған; біздің киімдеріміз дүниеден дақтанбаған”? Мен Ұстазымыздың жалған әділдік деп аталатын киімдерді нұсқағанын көрдім. Оларды шешіп тастап, Ол астарындағы арамдықты ашып көрсетті. Содан кейін Ол маған былай деді: “Олардың өз арамдықтары мен мінез-құлқындағы шірікті жасанды түрде қалай бүркемелеп келгенін көрмейсің бе? ‘Адал қала қалайша жезөкшеге айналды!’ Әкемнің үйі сауда үйіне, Құдайдың қатысуы мен ұлылығы кетіп қалған орынға айналды! Осы себептен әлсіздік бар, әрі күш жетіспейді.”»

«Қазір өз кері шегінуінің ашытқысымен ашытылып жатқан шіркеу тәубеге келіп, Құдайға қайта оралмаса, өз-өзінен жиренгенге дейін өз ісінің жемісін жейтін болады. Ол жамандыққа қарсы тұрып, игілікті таңдағанда, бар кішіпейілділікпен Құдайды іздеп, Мәсіхтегі өз биік шақыруына жеткенде, мәңгілік ақиқаттың тұғырына нық тұрып, сенім арқылы өзі үшін дайындалған жетістіктерден ұстағанда, сауықтырылады. Сонда ол Құдай берген қарапайымдылығы мен тазалығында көрініп, жерлік шырмаулардан бөлек тұрып, ақиқаттың оны шынында да азат еткенін көрсететін болады. Сонда оның мүшелері расында да Құдайдың таңдаулылары, Оның өкілдері болады». Testimonies, volume 8, 249, 250.